

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 20

Мавзӯи нақд:

**Мавонегӣ бозгашт ба Ислом;
Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати
онҳо бо якдигар**

Нависандаи нақд:

Абдурраззок

Мавонегӣ бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақд: Абдурраззоқ

Тарихи нақд: 2016/01/18

Ба номи Худованди ҷону хирад,

К-аз у бартар андеша барнагзарад.

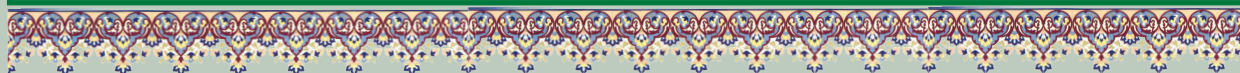
Баъд аз ҳамди Аллоҳ таборак ва таъолло ва дуруди бепоён бар сарвари койинот, фахри мавҷудот ҳазрати Муҳаммади Мустафо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ро комилан мутолиъа намудам бисёр дақиқ, ҳудуди як ҳафта болояш вақт гузоштам, аммо чизе ҷуз таноқузоти фоҳиш дар ин китоб надидам, ҳамон ангезахое ки қабл аз хондани китоб ба ҷаноби алломаи Хуросонӣ доштам, комилан аз байн рафт. Ман аз ҷумла таноқузот чандтояшонро менависам:

1. Тавҳин ба асҳоб фисқ аст, вале худаш мустақиман асҳобро ба нофаҳмӣ муттаҳам мекунад ҳатто ба андозае ки бузургтарин масъалаи динашонро надонистаанд. Ин на танҳо тавҳин ба асҳоб аст, балки тавҳин ба муъаллимашон аст!

2. Ҳукумате ки ҳокими он аз тарафи Худованд (ҷ) таъйин нашуда бошад тоғутӣ аст ва атбоъи он ҳам абдуттоғут ҳастанд. Бано бар ин ҳукумати Абубакр ва Умар тоғути аст ва аз ин гуфта тавре бардошт мешавад ки наъузубиллоҳ Алӣ ибни Абу Толиб абдуттоғут будааст!

3. Худи ҷаноби Хуросонӣ гуфта ҳанифан муслиман ҳастам, вале ман ҷуз тарафдорияш аз шиъа ҳақиқати бештаре наёфтам. Дар китобаш, то ҷойе ки бар имомони арбаъаи аҳли суннат эътироз дошта ва саҳиҳтарин китобашон ба заъфуривоя фи баъзил амокин таъбир карда, вале надидам ки ҷойе аз китоби пур нақс ва мутаноқизи Куланӣ ҳатто як нақд карда бошад!

4. Қойил ба таҳрифи Қуръон нест, вале аз мазҳаби ташаюъ ҷонибдорона тар дифоъ намуда, ҳол онки китоби Кофӣ бобе ба номи <<Қуръонро ҷуз аъима касе ҷамъоварӣ накарда ва ҳар кас иддаъои

Мавонези бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

чамъоварӣ кулли Қуръонро карда бошад дурӯғ гуфта>> вучуд дорад!

5. Дигаронро аз пайравии занн боз дошта, ҳол онки худаш аз занн ки чи ҳатто аз ҳаёл пайравӣ мекунад. Маҳдиро дуруст огоҳ нест ки мутаваллид шуда ё на, вале мутмаъинан барои зуҳури хиёлиаш заминасозӣ мекунад!

6. То замоне барои ҳукумати Маҳдӣ заминасозӣ нашавад, ӯ зуҳур намекунад, ҳол онки ин худаш он қадр бемафҳум аст ки ба ҳеч унвон намеша тавчиҳаш кард!

Инҳо мушт намунаи харвор аст! Хатте аз китобашро надидам ки бо хатти дигаре дар таноқуз набошад!

Ба ҳар ҳол чи тарҳи рангаӣ ки дорад ин китоб!

Посух ба нақди шуморан: 1

Тарихи посух ба нақд: 2016/01/20

Ҳазар кун зи нодони даҳ марда гӯй

Чу доно яке гӯйю парварда гӯй

Сад андохтӣ тиру ҳар сад хатост

Агар хушмандӣ як андозу рост

Бародари арчманд!

Ба назар мерасад ки шумо бар хилофи пиндоратон, китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ро <<Комилан ва бисёр дақиқ>> мутолиъа накардаед, балки ноқис ва бидуни диққат мутолиъа кардаед ва аз ин рӯ, натавонистаед аз банди ҷаҳл, тақлид, аҳвоъ, таъассуб ва такаббур озод шавед ва ба шинохти ҳақ роҳ ёбед. Албатта мо таваққуъ надорем ки шумо ақойиди нодурусти худро пас аз умре ба якбора тарк кунед ва ба ақойидӣ мубтанӣ бар китбои Ҳқдованд ва суннати мутавотири Паёмбараш ва мунтабиқ бар ақли салим рӯй оваред, вале таваққуъ дорем ки дасти кам муқаддамоти ин корро дар худ фароҳам кунед то пеш аз фаро расидани марг ва аз даст рафтани фурсат тавба ва ислоҳ, ба Исломи ростин боз гардед ва дар

Мавонегӣ бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

ғафлат ва гумроҳӣ аз дунё наравед; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿فَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ يَأْتِيكُمُ الْمَوْتُ وَلَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِبُوا عَنْكُمْ آيَاتِهِمْ وَلَئِنْ لَّمْ يُدْعُوا بِآيَاتِهِمْ لَيَحْشُرَنَّ اللَّهُ الْوُجُوهَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾** (Рум/43); <<Пас рӯй худро ба сӯй дини ростин бигардон, пеш аз онки рӯзе фаро расад ки боздорандае барои он аз Худованд нест, дар он рӯз пароканда мешаванд>> Ва фармудааст: **﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾** (Зумар/54); <<Ва ба сӯй Парвардигоратон боз гардед ва барои Ӯ таслим шавед, пеш аз онки шуморо азоб фаро расад, дар он хангом ёрӣ намешавед>>!

Бо ин муқаддама, таваҷҷуҳи шуморо ба нукоти зер ҷалб мекунем:

1. Тардиде нест ки бе эҳтиромӣ ба асҳоби Расури Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ҷойиз нест ва ин нуктае аст ки ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> мабҳаси <<Лузуми эҳтиром ба асҳоби Паёмбар>> (с276) бар рӯй он таъкид фармуда, то ҷойе ки бе эҳтироми кунандагон ба ононро дар сурате ки исрор дошта бошанд, фосиқ ва золим донистааст, вале рӯшан аст ки эҳтиром ба асҳоби Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, ба маънои таъйиди ҳамаи қорҳои онон нест; Ҷароки таъйиди ҳамаи қорҳои онон, на имкон дорад ва на ҷойиз аст; Имкон надорад ба далили инки бисёри аз қорҳои онон хусусан пас аз Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, бо якдигар таъоруз ва ихтилоф дошта ва бо ин васф, таъйиди ҳамаи онҳо бо ҳам ҷамъи зиддайн шумурда мешавад ки ғайри мумкин аст ва ҷойиз нест ба далили инки таъйиди ҳамаи қорҳои онон бидуни нақд ва баррасӣ, тақлиди кӯр кӯрона аз ғайри маъсум шумурда мешавад ки ҳаром аст. Аз инҷо дониста мешавад ки таъкиди ҳазрати аллома Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолло бар <<Лузуми эҳтиром ба асҳоби Паёмбар>> дар айни нақд ва баррасии қорҳои онон бар пояи Қуръон ва суннати мутаваотир, <<Таноқузи фоҳиш>> нест, балки айни ақлоният ва эътидоли Исломӣ аст.

Оре, касоне ки аз ақлоният ва эътидоли Исломӣ бархурдоранд ва аз банди тақлид ва таъассуб раҳой ёфтаанд медонанд ки ғулув дар бораи асҳоби Паёмбар, ба андозаи бе эҳтиромӣ ба онон нописанд аст ва мубарро донишани онон аз ҳар хато, иштибоҳ ва нисёне, ғулув дар

Мавонези бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

бораи онон шумурда мешавад; Илова бар инки такзиби Худованд ва Паёмбари ӯ низ аст; Чароки Худованд дар китоби худ, ба рӯшанӣ аз хатоҳо, иштибоҳҳо ва нисёнҳои онон ёд нармад ва аз эҳтимоли бозгашти онон ба гузашташон пас аз даргузашти Паёмбараш хабар дода (Нигоҳ кунид ба: Бозгашт ба Ислом, с192 ва 193) ва Паёмбараш низ дар ривоёти мутавотир ва машҳур, аз дигаргунӣ ва инҳирофи бархӣ аз онон пас аз худ хабар дода ва ба унвони намуна фармудааст: «يَرُدُّ عَلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَهْطٌ مِنْ أَصْحَابِي فَيُجْلَوْنَ عَنِ الْحَوْضِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي! فَيَقُولُ: إِنَّكَ لَا عِلْمَ لَكَ بِمَا أَخَذْتُوا بِعَدْلِكَ، إِنَّهُمْ آوَتْدُوا» <<Дар рӯзи қиёмат гурӯҳе аз асҳобам бар ман ворид мешаванд, пас аз ҳавз ронда мешаванд, пас мегӯям: Парвардигоро! Инҳо асҳобам ҳастанд! Пас мефармояд: Ту намедонӣ ки пас аз ту чи корҳо карданд! Онон ҳамвора бо пушт ба сӯй гузаштаи худ боз гаштанд>> Ва фармудааст: «يُجَاءُ بِرِجَالٍ مِنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشَّمَالِ فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي! فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَخَذْتُوا بِعَدْلِكَ! كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: <وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيداً مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ>» <<Дар рӯзи қиёмат) Мардоне аз умматамро меоваранд, пас ба тарафи чап (ба сӯй оташ) мебаранд, пас мегӯям: Парвардигоро! Инҳо асҳоби ман ҳастанд! Пас гуфта мешавад: Ту намедони ки баъд аз ту чи карданд! Он гоҳ ман чизеро мегӯям ки бандаи солеҳ (Исо алайҳи салом) гуфт: <Ман то вақте дар миёнашон будам шоҳиди корҳошон будам, пас чун манро аз дунё бурдӣ Ту нозир бар онон будӣ!> Пас гуфта мешавад: Онон аз вақте ки ту аз миёнашон рафтӣ ҳамвора ба пушти сари худ боз гаштанд>> Ва фармудааст: «لَيَرَدَنَّ الْحَوْضَ عَلَيَّ رِجَالٌ حَتَّى إِذَا رَأَيْتَهُمْ رُفِعُوا إِلَيَّ فَأَخْتَلَبُوا دُونِي فَلَأَقُولَنَّ: يَا رَبِّ أَصْحَابِي! أَصْحَابِي! فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَخَذْتُوا بِعَدْلِكَ! فَأَقُولُ: بُعْدًا بُعْدًا - أَوْ قَالَ: - شُحْقًا شُحْقًا لِمَنْ بَدَّلَ بَعْدِي» <<Мардоне ба сӯй ҳавз меоянд ки чун ононро мебинам, аз ман боз дошта мешаванд ва ба ақаб ронда мешаванд, пас мегӯям: Худоё! Асҳобам! Асҳобам! Пас гуфта мешавад: Ту намедонӣ ки баъд аз ту чи карданд! Пас мегӯям: Дур бод ҳар касе ки баъд аз ман тағйир дод!>> (Барои ин ривоят, нигоҳ кунид ба: Муснади Аҳмад, қ1, с235, 384, 402, 407 ва 439; Саҳеҳул Бухорӣ, қ5, с192 ва 240 ва қ7, с206 ва 208 ва қ8, с87; Саҳиҳул Муслим, қ1, с150 ва қ7, с67 ва 68 ва қ8, с157; Сунану Тирмизӣ, қ4, с38 ва қ5, с4; Сунану Насонъӣ, қ4, с117; Сунани ибни Моча, қ2, с1016 ва манобеъи фаровони дигар).

Мавонеъи бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо яқдигар

﴿غَلِيمٌ﴾ (Бақара/247); <<Ва Худованд ҳукумат хешро ба ҳар кас ки бихоҳад медиҳад ва Худованд гушояндаи доноӣ>> Ва фармудааст: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ مَنْ تَشَاءُ﴾ (Оли Имрон/26); <<Бигӯ Худовандо! Молики ҳукумат Тӯй! Ҳукумататро ба ҳар кас бихоҳӣ медиҳӣ ва аз ҳар кас ки бихоҳӣ боз мегирӣ>>; Ҳамчунонки ба унвони намуна, ҳукумати хешро ба Толут дод, дар ҳоле ки асҳоби Паёмбараш, ба ҳукумати ӯ розӣ набуданд ва худро ба ҳукумат аз ӯ шоистатар мепиндоштанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (Бақара/247); <<Ва Паёмбарашон ба онон гуфт ки Худованд барои шумо Толутро ба унвони ҳоким барангехта аст! Гуфтанд: Чигуна барои ӯ ҳукумат бар мо бошад, дар ҳоле ки мо ба ҳукумат аз ӯ шоистатар ҳастем ва ӯ вусъате аз мол надорад?! Гуфт ки Худованд ӯро бар шумо баргузида ва аз илм ва неруӣ ҷисмонӣ вусъат бахшидааст ва Худованд ҳукумати хешро ба ҳар кас ки бихоҳад медиҳад ва Худованд гушояндаи доноӣ>>!

Ин мабной ҳокимият дар Ислом аст ки Худованд дар китоби худ барои мардум табиӣ фармуда ва ононро —чи дар гузашта ва чи дар ҳол— ба риёяти он муқаллаф сохта ва бо ин васф, ҳар кас аз онон ки онро риёят карда, кори хубе анҷом дода ва ҳар кас аз онон ки онро риёят накарда, кори хубе анҷом наводааст ва дар ҳар сурат, мо аз кори онон бозхост намешавем; Чароки онон масъули кори худ буданд ва мо масъули кори худ ҳастем ва ангезаҳои онон ба мо марбут намешавад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿بَلِّغْ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (Бақара/134); <<Онон гурӯҳе буданд ки даргузаштанд, барои онон чизе аст ки касб карданд ва барои шумо чизе аст ки касб кардед ва шумо аз чизе ки онон анҷом доданд бозхост намешавед>>.

Оре, мо ба касоне аз онон ки имон оварданд ва қорҳои шоиста анҷом доданд, гумонӣ некув дорем; Бадин сурат ки ононро ба иртидод ё нифок ё хиёнат муттаҳам намекунем, балки ононро сирфан дар хато, иштибоҳ ва нисён мешуморем ва барои онон ба даргоҳи Худованд истиғфор мекунем ва умедворем ки ӯ аз дигаргунии онон пас аз Паёмбараш бигзарад ва ононро аз наздик шудан ба ҳавз дар рӯзи қиёмат маҳрум

Мавонегӣ бозгашт ба Ислон; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

нафармояд ва ҳамроҳ бо ёрони самти чап ба сӯй оташ раҳсипор нагардонад; Чароки Худованд бисёр бахшоянда ва меҳрубон аст. Ҳамчунонки бино бар ривоёти мутавотир ва машҳур яқин дорем ҳамаи онон бар ин хато, иштибо ва нисён иҷмоъ накарданд, балки дар бораи он ба ду гурӯҳ тақсим шуданд ва гурӯҳе аз онон монанди Алӣ, Салмон, Абу Зар, Микдод, Аммор, Зубайр, Ҳузайфа, Ҷобир ва Зейд ибни Арқам разияллоху анҳум, аз он наҳй карданд ва бар риёяти мабной ҳокимият дар Ислон пой фишурданд (Барои ошноии бештар бо ин ду гурӯҳ, нигоҳ кунид ба: Абдурраззоқ, Ал-мусаннаф, ҷ5, с439, 446, 447 ва 472; Ибни Абӣ Шейба, Ал-мусаннаф, ҷ7, с615; Саҳиҳул Бухорӣ, ҷ8, с25, 26 ва 27; Ибни Қутайба, Ал-имомату ва сиёса, ҷ1, с16 то 20; Ториhi Табарӣ, ҷ2, с443 ва 446; Ториҳул Яъқубӣ, ҷ2, с124; Ҷавҳарӣ, Аҳмад ибни Абдулазиз, Ал-сақифа, с37 ба баъд; Ибни Абдул Бир, Ал-истиъоб, ҷ3, с974 ва 975; Ибни Асир, Ал-комил фи тторих, ҷ2, с325 ва 331; Абул Фадол, Ал-мухтасар фи ахборил башар, ҷ1, с156; Заҳабӣ, Ториҳул Ислон, ҷ3, с5 ва 6).

3 ва 4. Ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло –ин мусалмони ҳаниф– дар сартосари китоби арзишманди худ <<Бозгашт ба Ислон>>, ҳатто дар як маврид ба китоби <<Кофӣ>> истиноде накарда, дар ҳоле ки дар мавриди бисёре ба китоби <<Бухорӣ>> истинод карда ва бо ин васф, муттаҳам кардани эшон ба ҷонибдорӣ аз китоби <<Кофӣ>> дар баробари китоби <<Бухорӣ>>, ниҳояти таъассуб ва бе инсофӣ аст. Оре, эшон дар бораи вучуди рифоёти заъиф ва сохтагӣ дар китоби <<Кофӣ>> тавзиҳе надода, вале ин ба сабаби он будааст ки аҳли ташаюъ, ба вучуди ривоёти заъиф ва сохтагӣ дар китоби <<Кофӣ>> иқрор доранд ва ба унвони намуна, ривоёти ҳокӣ аз таҳрифи Қуръон дар онро наметавонанд ва бо ин васф, зарурате барои тавзиҳ дар бораи он набуда ва тавзиҳ дар бораи он тавзиҳи возеҳот аст, дар ҳоле ки аҳли суннат, китоби <<Бухорӣ>> ро қомилан саҳиҳ мепиндоранд ва ба вучуди ҳатто як ривояти заъиф ва сохтагӣ дар он иқрор надоранд ва бо ин васф, тавзиҳ дар бораи вучуди ривоётӣ заъиф ва сохтагӣ дар он зарурат доштааст; Ҳамчунонки ҳазрати алломаи Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло, ба ҳеҷ як аз китобҳои аҳли ташаюъ –бар ҳилофи китобҳои аҳли

Мавонегӣ бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

суннат— истиноде накарда ва илова бар он, дар бахшҳои мухталифи китоби худ, аз инҳирофоти гуногуни аҳли ташаюъ монанди тақлид аз марочеъи тақлид, иҷтиҳод бар мабной тақлид, вилояти мутлақаи фақиҳ, хурофагарой дар дин ва ғулув дар бораи аъиммаи аҳли байт интиқод фармуда ва бо ин васф, муттаҳам кардани эшон ба ҷонибдорӣ аз аҳли ташаюъ дар баробари аҳли суннат, бўхтонӣ ошкор аст.

Оре, рӯшан аст ки шумо интиқодҳои ин бузургвор аз аҳли ташаюъро дидаед ва онҳоро ба маъноӣ ҷонибдорӣ аз мазҳаби худ пиндоштаед ва ба ҳамин далил эътирозе ба онҳо накардаед, вале ҳангоме ки ба интиқодҳои эшон аз мазҳаби худ расидаед, онҳоро написандидаед ва ба маъноӣ ҷонибдорӣ аз аҳли ташаюъ пиндоштаед ва ба ҳамин далил, <<Ангезае ки қабл аз хондани китоб ба ҷаноби алломаи Хуросонӣ дошtedро комилан аз даст додаед>> ва ба эътироз рӯй овардаед, дар ҳоле ки рӯшан аст на он интиқодҳои эшон аз аҳли ташаюъ, ба маъноӣ ҷонибдорӣ аз мазҳаби шумост ва на ин интиқодҳои эшон аз мазҳаби шумо, ба маъноӣ ҷонибдорӣ аз аҳли ташаюъ аст, балки эшон танҳо бо ангезаи амри ба маъруф ва наҳй аз мункар ва бо тамассук ба нусуси китоби Худованд ва суннати мутаवотири Паёмбар ин корро карда ва дар паи ризоят ё карохати шумо ё бародаронатон набудааст; Зеро рӯшан аст ки эшон муваззаф ба пайравӣ аз аҳвоӣ аҳли суннат ё аҳли ташаюъ нест, балки муваззаф ба табиини Исломи ростин бар пояи ақл ва шаръ аст, агарчи ҳар кадом аз аҳли суннат ва аҳли ташаюъ ўро ба ҷонибдорӣ аз дигарӣ муттаҳам созанд.

5 ва 6. Аз инҷо доништа мешавад ки иддаҳои муғризона ва бе далили шумо мабнӣ бар онки ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло аз <<Занн>> ё <<Хиёл>> пайравӣ карда, чизе ҷуз <<Занн>> ё <<Хиёл>> нест ки аз аъмоқи ҷаҳл, тақлид ва таъассуби шумо бархостааст; Чароки мусалламан эътиқод ба зуҳури Маҳдӣ як эътиқоди <<Заннӣ>> ё <<Хаёلى>> нест, балки аз асилтарин ва яқинитарин эътиқодоти муштаракӣ Исломи аст; Чунонки беш аз чихл нафар аз асҳоби Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам монанди Абдуллоҳ ибни Масъуд, Талҳатибни Абдуллоҳ, Абдурраҳмон ибни Ёф, Абдуллоҳ ибни Аббос, Абдуллоҳ ибни Умар, Ҷобир ибни Абдуллоҳ, Ҳузайфа ибни

Мавонегӣ бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

Ямон, Аммор ибни Ёсир, Анас ибни Молик, Имрон ибни Ҳасин, Ёаф ибни Молик, Абу Аюби Ансорӣ, Абу Саъиди Худрӣ, Салмони Форсӣ, Ҷобири Садафӣ, Абу Ҳурайра, Абу Умома, Свбон, Умми Салам, Оиша ва дигарон, хабари ўро барои дахҳо нафар аз тобеъони худ ва ба воситаи онон барои садҳо нафар аз мусалмонон, аз он Ҳазрат ривоят кардаанд ва бисёри аз аъиммаи ҳадис, монанди Тиримизӣ (д.279қ), Ибрӣ (д.363қ), Ҳоким (д.405қ), Байҳақӣ (д.458қ), Бағавӣ (д.510қ), Ибни Асир (д.630қ), Куртубӣ (д.671қ), Мазӣ (д.742қ), Заҳабӣ (д.748қ), Ҳайсамӣ (д.807қ), Саховӣ (д.902қ), Суютӣ (д.911қ), Ибни Ҳачар (д.974қ), Катонӣ (д.1345қ), Албонӣ (д.1420) ва дигарон, ба сиҳхати он тасриҳ намудаанд ва бисёри аз онон, монанди ийни Абӣ Хейсам (д.279қ), Ибни Ҳаммод (д.288қ), Ибни Мунодӣ (д.336қ), Абу Наъим (д.430қ), Абдулғанӣ (д.600қ), Ҳамавӣ (д.650қ), Канҷӣ (д.658қ), Ибни Қаййим (д.685қ), Ибни Касир (д.774қ), Суютӣ (д.911қ), Ибни Ҳачар (д.974қ), Шавконӣ (д.1250қ), ва дигарон, дар бораи он кутуби мустақилле нигоштаанд ва мазмуни он, мувофиқ бо ваъдаи Худованд дар Қуръон аст; Ҳамчунонки эътиқод ба зарурати заминасозӣ барои он, мубтанӣ ба Қуръон, суннати мутаवотир ва ҳукми ақл аст ва бо ин васф, касе ки чунин эътиқоди асил ва маҳкумеро <<Заннӣ>> ё <<Хаёлий>> мешуморад, гӯӣ таъми илмро наҷашида, балки бўӣ аз онро истешмом накардааст!

Аз инҷо доништа мешавад ки иддаёҳои шумо дар бораи китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>>, то чи андоза аз ҳақиқат ва инсоф ба дур аст; Ҳмчунонки ошкор мешавад шумо то чи андоза дар ҷаҳл, тақлид, аҳвоӣ нафсонӣ, таъассуб ва такаббур фуру рафтаед ки ҳатто кодир ба фаҳми як хат аз ин китоби Қуръонӣ ва ақлонӣ нестед ва ҳамаи хутути онро ки мунтабиқ ба яқиниёти Ислом аст, мутаноқиз меингоред!! Албатта инҳо ки гуфтем, <<Муште намунаи харвор аст>>; Зеро дар ҳар хатти шумо дар бораи ин китоби шариф, ба қадри иштибоҳ, муғолита таҳаккум нахуфтааст ки эҳсоӣ ҳамаи онҳо дар ин мухтасар аз ҳавсалаи мо берун аст ва мучиби малоли хонандагон мешавад.

Боре ба ҳар ҷиҳат умедворем ки шумо Худованд ва рӯзи қиёматро ба ёд оваред ва даъвати ин даъват кунандаи содиқро иҷобат кунед ва ба

Мавонеъи бозгашт ба Ислом; Пайдоиши мазоҳиб ва рақобати онҳо бо якдигар

меъёри шинохти ҳақ тамассук чӯйед ва аз мавонеъи шинохти он хусусан чаҳл, тақлид, аҳвоъи нафсонӣ, таъассуб ва такаббур фосила бигиред, то Худованд ба фазли ҳудаш бар шумо тарахҳум кунад ва шуморо аз ин гумроҳии дур ва ошкор наҷот диҳад ва ба сироти мустақими Ислом боз гардонад, пеш аз онки фурсатро аз даст бидишед ва марг ба шумо бирасад ва оташе ки барои гумроҳон барафрохта шудааст шуморо фаро гирад; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّ الدِّينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (Сод/26); <<Ҳароина касоне ки аз роҳи Худованд гумроҳ мешаванд барояшон азобӣ шадид аст ба сабаби инки рӯзи ҳисобро аз ёд бурданд>> ва тавфиқ танҳо аз Худованд аст.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лангас нақшаи
боло

Саҳифаи фејбуки
интих

Саҳифаи гузаштисоз
интих

Саҳифаи канали
телеграмм интих